

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/414/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617210350
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617210350.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, do 31. 12. 2017), právne zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému K. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX Y. č. XXX, v konaní o zaplatenie 745,84 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6Csp/26/2017-29 zo dňa 27. 09. 2017, a o návrhu takto

rozhodol:

- I. Súd pokračuje v konaní so Všeobecnou úverovou bankou, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155.
- II. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- III. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.
- IV. Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO : 42 362 962 do odvolacieho konania nepriberá.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol v celom rozsahu žalobu, ktorou sa pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a. s. domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 745,84 EUR s príslušenstvom titulom nesplatenia poskytnutej pôžičky.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že nebolo sporné, že pôvodný žalobca uzavrel so žalovaným dňa 27. 03. 2014 zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 800,- EUR. Predmetná zmluva o pôžičke, z ktorej žalobca vyvodzoval svoj nárok je zmluvou o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a súčasne zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko žalobca poskytol túto pôžičku v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaný ju za týmto účelom neprijal, teda spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a/ a b/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej v texte „zák. č. 129/2010 Z. z.“).

3. Zmluvné strany si vo Všeobecných obchodných podmienkach v článku 12 ods. 12.4 dohodli, že v prípade omeškania s plnením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je spoločnosť oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru po tom, čo spoločnosť vopred upozornila klienta na uplatnenie tohto práva 15 dní vopred. Súd mal za preukázané, že žalovaný vykonal poslednú úhradu pred zosplatením

úveru dňa 04. 07. 2014. Keďže žalovaný nezaplatil tri po sebe nasledujúce splátky, žalobca dôvodne využil svoje právo a upozornil žalovaného listom zo dňa 27. 08. 2014 na nedoplatok a zároveň ho upozornil, že v prípade nesplatenia dlžnej sumy pristúpi k zosplatneniu celého úveru. Žalovaný však nevykonával žiadnu úhradu ani v dodatočne stanovenej lehote, preto žalobca oprávnené pristúpil k zosplatneniu celého úveru, ktoré bolo oznámené žalovanému listom zo dňa 29. 10. 2014.

4. Okresný súd aplikujúci ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka považoval nárok žalobcu za premlčaný. Poukázal na to, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada, nie od okamihu predčasnej splatnosti. Teda splatnosť nenastáva uplynutím troch mesiacov, resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatením splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh. Prvou nezaplatenou splátkou, od ktorej sa odvíjalo aj zosplatnenie celého úveru bola najneskôr splátka zo dňa 20. 07. 2014, a teda od tejto doby začala najneskôr plynúť aj premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu. Premlčacia lehota v zmysle ust. § 103 tak uplynula dňa 20. 07. 2017 a nárok žalobcu sa tak podľa okresného súdu premlčal dňa 21. 07. 2017. Žalobca však uplatnil svoj nárok na súde až dňa 14. 08. 2017, preto je celý nárok žalobcu premlčaný. Okresný súd doplnil, že pokiaľ ide o úroky z omeškania, ide o akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku, ktorý podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný, a teda premlčanie istiny malo vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Mal za to, že k premlčaniu jeho nároku nedošlo, keďže tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi, nemožno totiž počítvať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky, ak rozhodujúcou pre posúdenie premlčania je totiž splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. S poukazom na citáciu ust. § 565 Občianskeho zákonníka uviedol, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku, t. j. na prvú nesplatenú. Z gramatického výkladu uvedeného ustanovenia podľa neho vyplýva, že má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky, t. j. ktorejkoľvek splátky, ktorú si určí. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne. V prejednávanej spore tak zosplatnenie podľa neho nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20. 09. 2014, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dňa 20. 09. 2017. Na záver uviedol, že v prípade, ak by sa súd nestotožnil s jeho výkladom a konštatoval, že zosplatnenie dlhu bolo viazané na splatnosť prvej nezaplatenej splátky, bol potom povinný súd skúmať platnosť takéhoto zosplatnenia. Ak by došlo k situácii, že on ako veriteľ neuplatnil právo na zosplatnenie dlhu do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, súd bol povinný skúmať uplatnený nárok v režime premlčania každej splátky jednotlivo. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

7. Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

8. V odvolacom konaní odvolací súd pri skúmaní procesných podmienok, na ktoré súd prihliada kedykoľvek počas konania z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Prešov zistil, že s účinnosťou od 01. 01. 2018 došlo k zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, s. r. o., so sídlom Kežmarok, Hlavné nám. 12, IČO: 35 923 130 (ďalej v texte aj „pôvodný žalobca“), k zrušeniu spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. bez likvidácie formou rozdelenia spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. a jej zlúčenia so spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a. s. a Všeobecná úverová banka Leasing, a. s. ako nástupníckymi spoločnosťami. V zmysle projektu rozdelenia prechádzajú všetky práva a povinnosti v ňom definované dňom 01. 01. 2018 na právneho nástupcu Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155 bod 3. (príloha 1 projektu - opis rozdelenia majetku a záväzkov), preto odvolací súd v zmysle § 64 CSP rozhodol, že v konaní pokračuje s právnym nástupcom žalobcu, ktorú skutočnosť potvrdil žalobca podaním zo dňa 10. 01. 2018 v spojení s delimitačným protokolom zo dňa 24. 01. 2018.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej v texte aj „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a rozsudok okresného súdu, ktorým žalobu zamietol podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vo výroku vecne správny.

10. Okresný súd pri rozhodovaní vo veci vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu, ak nemal za sporné, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí pôžičky dňa 27. 03. 2014, na základe ktorej pôvodný žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 800,- EUR, ktorú mal žalovaný zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 79,48 EUR. Z pripojených Všeobecných obchodných podmienok (ďalej v texte len „VOP“) článku 6 ods. 6.1 vyplýva, že klient bol povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 zmluvných podmienok. Podľa článku 6 ods. 6.2 VOP, pokiaľ nie je v splátkovom kalendári, alebo v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa článku 6 ods. 6.3 VOP prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Podľa článku 12 ods. 12.4 VOP spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred.

11. Z predžalobnej upomienky zo dňa 27. 08. 2014 (na č. I. 6 spisu) jednoznačne vyplýva, že pôvodný žalobca upozornil žalovaného na možnosť zosplatniť úver v prípade, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci jún 2014 do 05. 10. 2014. Uvedené je súladné aj s „prehľadom splátok a úhrad“ a bodom 6 článku VIII. zmluvy, z ktorých vyplýva, že splátky sú splatné do 20. dňa v kalendárnom mesiaci, prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, (ktorá bola uzatvorená dňa 27. 03. 2014) a žalovaný uhradil dňa 29. 04. 2014 splátku splatnú dňa 20. 04. 2014 (1. splátka) a dňa 04. 07. 2014 splátku splatnú dňa 20. 05. 2014 (2. splátka). Do zaslania predžalobnej upomienky zo dňa 20. 08. 2014 žalovaný viac neuhradil, preto skutočne v čase zaslania predžalobnej upomienky bol v omeškaní s úhradou splátky za mesiac jún 2014, ktorej zročnosť nastala 20. 06. 2014, na ktorú výslovne odkazuje v súvislosti s možnosťou úver zosplatniť (a aj splátky za júl 2014 a august 2014, na tieto však s možnosťou zosplatniť nepoukazuje, požaduje ich však uhradiť).

12. Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29. 10. 2014 (na č. I. 7 spisu) oznamuje pôvodný žalobca žalovanému predčasnú splatnosť celého úveru s tým, že vyslovne odkazuje na to, že žalovaného už v predžalobnej upomienke vyzval na doplatenie splatných splátok (t. j. splátok za jún, júl a august 2014) a zdôrazňuje, že k zosplatneniu pristupuje preto, že dlžné splátky neboli uhradené v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke. Hoci je možné konštatovať, že v čase zosplatnenia úveru bola už splatná aj splátka za mesiac september 2014 - o tejto žalobca v odvolaní tvrdí, že vo vzťahu k nej došlo k zosplatneniu (a dokonca aj splátka za október 2014, na ktorú nepoukazuje), gramatickým a logickým výkladom citovaných prejavov vôle pôvodného žalobcu možno dôjsť k záveru, že tento dôvod zosplatnenia sa vzťahuje na tie splátky, na ktorých úhradu bol žalovaný vyzvaný v predžalobnej upomienke, t. j. pravdepodobne hneď na prvú splatnú za mesiac jún 2014, alternatívne na splátku za mesiac júl, alebo august 2014. Z jeho prejavu vôle však žiadnym spôsobom nemožno vyvodiť skutočnosť, že by sa prejav vôle mal vzťahovať k splátke za mesiac september 2014 tak, ako to tvrdí v odvolaní.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k § 565 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatnenie do splatnosti najbližšej splátky (tak, ako mu to ukladá § 565 Občianskeho zákonníka) a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá veriteľovi umožňuje využiť zosplatnenie podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), t. j. v čase, keď ďalšie mesačné splátky sú už splatné. Súbeh uvedených ustanovení by bol možný len v prípade, ak by bolo splácanie nastavené na dlhšej ako trojmesačnej báze, čo však rozhodne nie je štandardný postup. Zákonodarca

sa však v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené sa v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo ustanoviť, že posledná veta v § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy teda dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno, čo znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

16. Aj v zmysle komentára - Fekete, I. Občiansky zákonník 2. Velký komentár. Bratislava, Eurokódex, 2011, na strane 1654 je uvedené, že „ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka o strate výhody splátok je modifikované vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. Podľa ust. § 53 ods. 8 (poznámka: v súčasnosti ide o odsek 9 §-u 53 Občianskeho zákonníka), platí, že „veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej, ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Z uvedeného teda vyplýva, že nie je správna argumentácia odvolateľa o tom, že súd musel s poukazom na § 565 Občianskeho zákonníka skúmať, či veriteľ pristúpil k zosplatneniu do zročnosti najbližšej splátky, od ktorej argumentácie chcel vyvodiť, že nakoľko tak neurobil, všetky splátky sa premičujú samostatne. V ďalšom komentári : Števček, Dulák, Bajánková, Fečík, Sedláčko, Dobašovič a kol., Občiansky zákonník (I. a II. zväzok), prvé vydanie, 2017, Nakladateľství C. H. Beck, sa uvádza: „Vo vzťahu k samotnej dikcii ustanovenia odseku 8 zákonodarca hypotézu právnej normy ustálil s ohľadom na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, a teda je zrejmé, že spravidla pôjde o peňažné plnenie, ktoré spotrebiteľ realizuje postupnými platbami podľa dohody s dodávateľom. Vo všeobecnosti sa nedá vylúčiť, že uvedené ustanovenie môže byť aktuálne aj v prípade nepeňažného plnenia, čo sa podáva aj zo všeobecnej dikcie § 565 Občianskeho zákonníka. Podstatné je však to, že ide o prípad plnenia v splátkach, ako výhodu, ktorou disponuje spotrebiteľ pri plnení záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy. Zákonodarca pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, a tým na strane spotrebiteľa privodiť stav straty výhody splátok, stanovil kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Možno považovať za pozitívne, že zákonodarca opustil počet splátok, s ktorými má byť spotrebiteľ v omeškaní a podmienku koncipoval vzhľadom na konkrétnu lehotu a plynutie času od omeškania so splátkou. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Vzhľadom na povahu dikcie treba podľa našej mienky odsek 8 vykladať spôsobom, že dodatočné uhradenie omeškanej splátky spotrebiteľom oneskorene konzumuje právo dodávateľa na jednorazové zosplatnenie pohľadávky. Tento právny záver možno odobriť aj vzhľadom na dikciu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá rovnako časovo limituje dodávateľa vykonať jednorazové zosplatnenie pohľadávky. Keďže ustanovenie odseku 8 (poznámka: v súčasnosti ide o odsek 9 §-u 53 Občianskeho zákonníka) malo predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa odseku 8 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie (s prvou) splátkou trvá. Ak uvádzame prvú splátku, máme tým na mysli aj každú ďalšiu splátku, ktorá bude vnímaná ako prvá omeškaná splátka, napr. v prípade, ak sa spotrebiteľ omešká s tromi po sebe idúcimi splátkami, rozhodujúca bude v poradí prvá omeškaná splátka.“

17. Vyššie uvedený komentár je celkom logický a v súlade s princípmi formálnej logiky, nakoľko v prípade, ak by bol spotrebiteľ v omeškaní napr. s piatimi splátkami, ako tomu bolo aj v prejednávacom prípade (keď k okamihu zosplatnenia bol v omeškaní so splátkami za mesiace jún, júl, august, september a október 2014), pristúpil by k zosplatneniu kvôli omeškaniu spotrebiteľa s poslednou, či predposlednou alebo predpredposlednou z nich, a to v čase, keď spotrebiteľ s týmito nebol v omeškaní ešte 3 mesiace. Naopak aj z formulovaní predžalobnej upomienky v spojení s úkonom zosplatnenia je zrejmé, že veriteľ pristúpil k zosplatneniu preto, že dlžník sa dostal do omeškania so splátkou za mesiac jún 2014 po viac ako 3 mesiacoch a že dlžníka na možnosť zosplatnenia výslovne upozornil vo vzťahu k tejto splátke. Preto je zrejmé, že s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka premičacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti splátky za mesiac jún 2014, t. j. od 20. 06. 2014 (nie ako uviedol okresný súd od 20. 07.

2014, ktorá skutočnosť nič nemení na správnosti záveru okresného súdu), a uplynula dňa 20. 06. 2017, zatiaľ čo žaloba bola podaná až dňa 14. 08. 2017, t. j. až po jej uplynutí.

18. Záver okresného súdu o počiatku plynutia premlčacej lehoty, teda, že splatnosť nenastáva uplynutím troch mesiacov, resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatením splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh, ako aj to, že žalobca uplatnil svoj nárok na súde po uplynutí premlčacej lehoty, je vecne správny, preto odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

19. Na záver odvolací súd dopĺňa, že dňa 01. 02. 2018 doručil subjekt občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV okresnému súdu v rámci odvolacieho konania návrh na pribratie do konania na podporu žalovaného. Inštitút pribratia osobitného subjektu do konania v zmysle § 95 CSP predstavuje nový ochranný prvok v civilnom procese v prospech strán, na ochranu ktorých sú tieto osobitné subjekty určené. Je zrejmé, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný a súčasne i to, že žalovaný dosiaľ neudelil súhlas s pribratím tohto subjektu do konania, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné pribrať do konania združenie vzniknuté na ochranu práv spotrebiteľov a do konania ho nepribráľ.

20. Okresný súd rozhodol vecne správne aj o priznaní náhrady trov konania žalovanému ako úspešnému v konaní pred okresným súdom v zmysle § 255 ods. 1 CSP, ktorú skutočnosť konštatuje odvolací súd napriek tomu, že konkrétnymi dôvodmi nebolo rozhodnutie o náhrade trov konania žalobcom napadnuté, avšak ide o výrok závislý.

21. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, v dôsledku čoho mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu je však nesporné, že žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli. Ak strane podľa obsahu spisu v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018).

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).